

Småfelspatroner

Här och var stöter man på förpackningar märkta ”småfelspatroner” - genom olkulärbesiktning har patronerna avskiljts från ”reguljära” partier. Felen – just småfel, konstaterade genom okulärbesiktning. Vad var det då för fel – huvudsakligen dragränder samt andra ytfel, ett allvarligt ”småfel” var exempelvis brister i tätningslacken kring hylsmynningen på 9 mm sk ptr m/07. I slutet på 1930-talet konstaterades oljeskador på patroner som förvarats i vapnens magasin varvid ammunitionsfabriken i Marieberg inköpte utrustning så att patronerna kunde lackeras kring hylsmynningen. Brister i lackeringen under de första åren var inte ovanliga, olika typer av tätningslack utvecklades. Defekter i tätningslacken var ett synnerligen allvarligt ”småfel” och speciellt känsliga var patroner tillverkade före 1947 där hylsmynningen är inpressad i en rilla på projektilen – hårrörsfenomen uppstod efter hylsans inpressningen i rillan vilket innebar att drivladdningen påverkades av den inträngande oljan. Då kostnaderna för revidering av finkaliberammunition oftast överstiger värdet av produktionskostnaderna samt övriga kostnader för leverans till kund återstod att skrota – vilket i rådande omvärldsläge inte kunde anses försvarbart, så såldes ammunitionen till ”så att säga” icke fältmässiga myndigheter såsom departement, andra statliga institutioner samt Riksbanken. Här ansågs miljön vara sådan, att ammunitionen även med brister enligt ovan – kunde förvaras och hanteras på ett godtagbart sätt. Riksbankens kontorspersonal var väl övade i vapnens bruk med regelbundna skjutövningar bland skrivborden med 4 mm instickspipa.

